

dat ik te Dresden was, eene voorlezing over de lijken-verbranding. Hij bleek hiervan een zeer geprononceerd voorstander te zijn. Hij wenschte voor de uitvoering van deze bewerking bepaalde gebouwen opgericht te hebben, en vertoonde gedurende zijne voorlezing een teekening, zulk een gebouw voorstellende.

Zeer in het kort medegedeeld, zoude deze verbrandingsmethode, volgens het door hem voorgedragen systeem, kunnen geschieden door oververhit gas, hetwelk op het lijk, in een gemetselden kuipvormigen oven nedergelegd, van alle zijden plotseeling zouden stroomen. Volgens Prof. R's. bewering, zoude het lijk in ongeveer een half uur totaal verbrand zijn, en het hoopje asch zoude dan in een urn kunnen bewaard worden. Prof. FLECK deelde ons mede, dat hoe aanlokkelijk de circulerende teekeningen, van Prof. R. ook voorgesteld waren, (een geestelijke in misgewaad, welke den zegen over deze asch afsmeekte, ontbrak op de teekening, evenmin als eene treurende familie welke deze verbrandings-ceremonies bijwoonde) — deze verbrandingsmethode practisch zeer moeilijk uitvoerbaar, zoo niet onuitvoerbaar konde genoemd worden, en wel om de reeds hierboven beschrevene redenen, dat de hitte zeer moeilijk tot in het binnenste der organen doordringt, daar deze hitte door de zich gevormd hebbende brandkorst niet verder wordt voortgeleid. De tijd door RECLAM aangegeven, was zeker te gering, en om zich hiervan te overtuigen, neme men eens de proef om een aardappel, welks water-percent niet zooveel met dat van den mensch verschilt, geheel tot asch te verbranden. Men schatte den tijd daarvoor benoodigd niet te gering; om alzoo den mensch volledig te kunnen verbranden zoude men moeten overgaan deze tot zeer kleine massa's te verdeelen, om zodoende dit doel te bereiken, doch dan nog komt een tweede zaak waarover Prof. FLECK den heer RECLAM interpelleerde. De hoeveelheid asch in de urn te bewaren bedroeg, volgens RECLAM circa 2 pond, doch Prof. F. toonde aan, dat deze hoeveelheid, voor-